

Številka: 018-125/2022-4

Datum: 22. 11. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s spremembami; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Nine Velkavrh, kot predsednice senata ter dr. Mateje Škarbar in Tadeje Pušnar, kot članic senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Razvoj prototipa z analizo podatkovnih virov, pripravo funkcionalne specifikacije, izvedbenega designa in arhitekturne sheme za bodoče Nacionalno informacijsko središče za merjenje učinkov turizma«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj IGEA d.o.o., Podpeška cesta 1, Brezovica pri Ljubljani (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Javna agencija Republike Slovenije za trženje in promocijo turizma, Dimičeva ulica 13, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 22. 11. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o oddaji javnega naročila« št. JNV-0010/2022-S-POG-STO z dne 6. 10. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 7.320,00 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo.

Obrazložitev:

Obvestilo o javnem naročilu, ki se oddaja po odprtem postopku, je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 4. 8. 2022, pod št. objave JN005439/2022-K01 in dne 5. 8. 2022 v Uradnem listu EU pod št. objave 2022/S 150-426982.

Naročnik je prejel dve ponudbi. Dne 6. 10. 2022 je sprejel Odločitev o oddaji naročila št. JNV-0010/2022-S-POG-STO, s katero je predmetno javno naročilo oddal skupnim ponudnikom 1). Center poslovne odličnosti Ekonomske fakultete v Ljubljani, Kardeljeva ploščad 17, Ljubljana, 2). Arctur d.o.o., Industrijska cesta 1A, Nova Gorica in 3). Horwath i Horwath Consulting Zagreb d.o.o., Slavenska avenija 1b, Zagreb (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Iz obrazložitve je razvidno, da je bila vlagateljeva ponudba izločena na podlagi drugega odstavka 75. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15, s spremembami; v nadaljevanju: ZJN-3). Izbrana je bila dopustna ponudba izbranega ponudnika.

Zoper navedeno odločitev je vlagatelj dne 18. 10. 2022 pravočasno vložil zahtevek za revizijo. Predlaga, naj se Sodišču EU zastavi vprašanje za predhodno odločanje (Ali so izpolnjeni pogoji za neposredni učinek tretjega odstavka druge točke 57. člena Direktive 2014/24/EU na podlagi

načela vertikalnega neposrednega učinka direktive, v kolikor naveden odstavek ni prenesen v nacionalno pravo države članice?) oziroma naj se ugotovi utemeljenost njegovih navedb ter razveljavi izpodbijano odločitev. Vlagatelj zahteva tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. Ugotavlja, da je naročnik njegovo (ekonomsko najugodnejšo ponudbo) izločil, ker naj ne bi imel plačanih vseh obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti. Zatrjuje, da je naročnik napačno in nepopolno ugotovil dejansko stanje, saj je imel na dan 12. 9. 2022 (torej na dan poteka roka za oddajo ponudb) plačane vse dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, kot je razvidno iz potrjila Finančne uprave Republike Slovenije, ki ga prilaga k zahtevku za revizijo. Zatrjuje, da za presojo zakonitosti naročnikovega ravnanja niso relevantne le določbe ZJN-3 temveč tudi določbe Direktive 2014/24/EU, še posebej določba tretje točke drugega odstavka 57. člena, ki se uporablja neposredno. V nasprotju z načelom sorazmernosti bi bilo, če bi naročnik iz postopka izključil gospodarski subjekt, ki je izpolnil svoje obveznosti v zvezi s plačilom dolgovanih davkov ali prispevkov za socialno varnost. Namen izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 oziroma druge točke 57. člena Direktive 2014/24/EU je namreč dosežen, če gospodarski subjekt poravnava davčne obveznosti. Vlagatelj navaja, da pri prenosu Direktive 2014/24/EU v pravni red RS ni bila prenesena določba iz tretjega odstavka druge točke 57. člena, ki se glasi: *»Ta odstavek se ne uporablja več, ko gospodarski subjekt izpolni svoje obveznosti s plačilom dolgovanih davkov ali prispevkov za socialno varnost, po potrebi skupaj z morebitnimi obračunanimi obrestmi ali globami, ali s sklenitvijo zavezujočega dogovora o takem plačilu«*. Zatrjuje, da je navedena določba pri presoji dopustnosti njegove ponudbe ključna in neposredno posega v njegove pravice in dolžnosti ter ima neposredni učinek. Navaja, da v primeru, ko direktiva ni bila prenesena ali je bila prenesena nepopolno ali nepravilno, škodljivih posledic ne morejo nositi ponudniki. Pri prenosu direktive mora biti dosežen cilj, ki ga direktiva skuša doseči. Direktive državam članicam puščajo tudi določeno stopnjo diskrecije, vendar pa imajo pod določenimi pogoji lahko vertikalni neposredni učinek, kar velja tudi v konkretni zadevi. Vertikalni neposredni učinek pomeni, da se lahko posameznik na direktivo sklicuje v sporu proti državi članici. Sodišče EU je v sodni praksi vertikalni neposredni učinek direktiv dopustilo predvsem iz dveh razlogov - po eni strani je s tem posameznikom omogočilo, da se lahko proti državi sklicujejo neposredno na določbe (neprenesene) direktive, po drugi strani pa je s tem preprečilo, da bi države članice v sporu proti posameznikom zatrjevale, da zanje direktiva ni zavezujoča iz razloga, ker ni bila prenesena v notranji pravni red. Vlagatelj še navaja, da je uporaba tretje točke drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24/EU pojasnjena tudi v 85. točki njene preambule, iz katere je jasno razviden namen spornega izključitvenega razloga, in sicer, da naročniki ne izločijo ponudnika, če ti davčni dolg poravnajo. Vlagatelj zatrjuje, da je imel na dan poteka roka za oddajo ponudb plačan celoten dolg, zato naročnik ni imel razloga, da ga je izločil iz postopka oddaje predmetnega javnega naročila, saj je bil namen te določbe dosežen. Navaja, da v kolikor predrevizijski ali revizijski organ ocenjuje, da v predmetni zadevi neposredna uporaba vsebine tretje točke drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24/EU ni mogoča, mora pred sprejemom odločitve Sodišču EU zastaviti vprašanje za predhodno odločanje, saj je Sodišče EU pristojno za razlago prava EU. Vlagatelj še navaja, da je relevanten datum za obstoj morebitnih zapadlih terjatev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, datum roka za oddajo ponudb. Samo na ta način je namreč zagotovljeno tudi spoštovanje načela enakopravne obravnave ponudnikov, saj se obstoj izključitvenega razloga ugotavlja na isti dan za vse gospodarske subjekte, navedeno pa je skladno tudi z namenom izključitvenega razloga.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 21. 10. 2022 izjasnil o vlagateljevih revizijskih navedbah. Opozarja na vlagateljevo ugotovitev o tem, da bi moral naročnik predmetno javno naročilo oddati v izvedbo ekonomsko najugodnejšemu ponudniku. Zatrjuje, da je navedeno stališče v nasprotju z naročnikovo razpisno dokumentacijo, v skladu s katero ponujena cena predstavlja zgolj 30 % ponder (30 točk od skupno 100 točk).

Naročnik je s sklepom št. 3224-9/2022/26 z dne 24. 10. 2022 zahtevek za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Zatrjuje, da je bila izpodbijana odločitev sprejeta v skladu z določili ZJN-3. Ugotavlja, da je vlagateljeva navedba o tem, da predmetna odločitev ni skladna z Direktivo 2014/24/EU, nepravilna, saj je bila direktiva v celoti prenesena v pravni red Republike Slovenije. Direktive EU tudi sicer niso zavezujoče same po sebi, saj jih morajo države članice prenesti v svojo nacionalno zakonodajo. Zatrjuje, da je pri izvajanju predmetnega postopka sledil določilom ZJN-3 ter postopek oddaje predmetnega javnega naročila izvedel pravilno in zakonito. Naročnik citira drugi odstavek 75.

člena ZJN-3 in navaja, da je dne 19. 9. 2022 (šifra poizvedbe 115870) vpogledal v elektronsko aplikacijo e-Dosje, iz katere je razvidno, da pri vlagatelju na dan oddaje ponudbe (to je dne 11. 9. 2022) obstoji razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3. Navaja, da je izpolnjevanje razloga za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 preveril še pri Finančni upravi Republike Slovenije (Finančni urad Ljubljana), ki je potrdila, da vlagatelj na dan 11. 9. 2022 ni imel plačanih vseh do dne 11. 9. 2022 evidentiranih obveznih dajatev in drugih denarnih obveznosti, ki jim je potekel rok plačila in da so bili pri pripravi tega dokumenta vključeni vsi poslovni dogodki, ki so bili do izdaje tega dokumenta evidentirani v uradnih knjigovodskih evidencah Finančne uprave Republike Slovenije.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 28. 10. 2022 opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo (Prva pripravljalna vloga). Vztraja pri pravovarstvenem predlogu in pri očitkih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do naročnikovih navedb. Navaja, da je naročnikovo stališče napačno iz več razlogov. 1). Pravo EU, katerega sestavni del so tudi direktive, je del našega nacionalnega prava, torej del pravnega reda Republike Slovenije, kar pomeni, da so skladno z načelom zakonitost za naročnike obvezujoče kot del slovenskega pravnega reda. 2). Trditev, da direktive niso zavezujoče same po sebi, je napačno, saj je Sodišče EU že večkrat odločilo, da se lahko gospodarski subjekti in državljani Evropske Unije pod določenimi pogoji sklicujejo neposredno na določbe direktive in na pravice, ki izhajajo iz direktive, ter jih lahko po potrebi uveljavljajo pred nacionalnimi sodišči. Sodna praksa v zvezi z neposrednim učinkom temelji na presoji, da država članica ravna protislovno in protipravno ter da gre pri tem za zlorabo prava, če uporablja svoje pravo, čeprav bi ga morala prilagoditi določbam direktive. S priznanjem neposrednega učinka določb direktiv se ukrepa proti tej nedopustni uporabi prava s strani države članice, saj se tako prepreči, da bi s kršitvijo prava EU pridobila kakršnokoli korist. 3). Načelo nadrejenosti prava EU je eno od konstitutivnih načel prava EU. Načelo primarnosti ne terja, naj se tisto nacionalno pravo, ki je neskladno s pravom EU, razveljavi, temveč morajo organi držav članic v primeru neskladja med nacionalnim pravom in pravom EU, ki ga ni mogoče razrešiti v skladu z razlago nacionalnega prava, uporabiti pravilo prava EU, namesto spornega nacionalnega pravila tako, da sporno pravilo ostane v veljavi, vendar se v konkretnem primeru ne uporabi.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru vlagatelj zatrjuje, da je bil nezakonito izločen iz postopka oddaje predmetnega javnega naročila.

Iz odstopljene dokumentacije je razvidno, da je vlagatelj oddal ponudbo en dan pred potekom roka za oddajo ponudb. Med vlagateljem in naročnikom ni spora o tem, da je pri vlagatelju na dan oddaje ponudbe (11. 9. 2022) obstajal izključitveni razlog iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 oziroma da je imel na dan oddaje ponudbe 50 eur ali več zapadlih, neplačanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira Finančna uprava Republike Slovenije. Med strankama v tem postopku tudi ni spora o tem, da je imel vlagatelj naslednji dan vse obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti plačane oziroma da je imel na dan poteka roka za oddajo ponudb (12. 9. 2022) plačane vse zapadle obveznosti v zvezi s plačilom davkov in prispevkov za socialno varnost. Vlagatelj je namreč k zahtevku za revizijo priložil potrdilo Finančne uprave Republike Slovenije (Finančnega urada Ljubljana) št. DT 42900-67788/2022-1 z dne 13. 10. 2022, iz katerega izhaja, da je imel na dan 12. 9. 2022 pri Finančni upravi Republike Slovenije plačane vse do dne 12. 9. 2022 evidentirane obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, ki jim je potekel rok plačila.

Med vlagateljem in naročnikom pa je spor o tem, ali je bila vlagateljeva ponudba zakonito izločena iz postopka oddaje predmetnega javnega naročila.

Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik s tem, ko je njegovo ponudbo izločil, kršil pravilo iz drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24/EU, ki določa, da ponudnika ni več mogoče izločiti iz postopka oddaje javnega naročila, »... ko gospodarski subjekt izpolni svoje obveznosti s plačilom dolgovanj davkov ali prispevkov za socialno varnost, po potrebi skupaj z morebitnimi obračunanimi obrestmi ali globami, ali s sklenitvijo zavezujočega dogovora o takem plačilu«, pri

čemer opozarja, da so zato v obravnavanem primeru izpolnjeni vsi pogoji za neposredno uporabo te določbe. Navaja tudi, da je v zvezi z obstojem morebitnih terjatev z vidika presoje okoliščin iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 merodajni datum rok za oddajo ponudb. Kot navaja, je le na ta način zagotovljeno tudi spoštovanje načela enakopravne obravnave ponudnikov, saj se obstoj izključitvenega razloga iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 ugotavlja na isti dan za vse gospodarske subjekte.

Naročnik se z vlagateljem ne strinja in navaja, da je pri izvedbi postopka oddaje predmetnega javnega naročila sledil določilom ZJN-3 in zahtevam iz razpisne dokumentacije. Ker vlagatelj na dan oddaje ponudbe ni imel plačanih vseh zapadlih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, je bila njegova ponudba zakonito izločena.

Ponudniki so lahko izključeni iz različnih razlogov. V evropskih direktivah o javnem naročanju temelji izključitev ponudnikov iz postopkov oddaje javnih naročil na presoji njihove primernosti (izključitveni razlogi) in usposobljenosti (pogoji za sodelovanje v postopku). Če ponudnik vnaprej določenih kriterijev ne izpolni, ga ni mogoče šteti kot primernega oziroma usposobljenega za poslovanje z javnim sektorjem, zato mu javni naročnik ne sme oddati naročila. V Direktivi 2014/24/EU sta navedeni dve vrsti razlogov za izključitev iz postopka - obvezni in neobvezni. V ZJN-3 izključitveni razlogi temeljijo na ureditvi iz evropskih direktiv in se ravno tako delijo na obvezne in neobvezne. Izbirni izključitveni razlogi so določeni v šestem odstavku 75. člena ZJN-3 in so povzeti po četrtem odstavku 57. člena Direktive 2014/24/EU. Obvezni izključitveni razlogi so naštet v določbah prvega do petega odstavka 75. člena ZJN-3 in so večinoma povzeti po določbah prvega in drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24/EU, vendar je ureditev drugačna od ureditve v direktivi. To velja tudi za obvezni izključitveni razlog iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, ki zahteva izključitev ponudnika v primeru, ko davčne ali druge denarne nedavčne obveznosti presegajo 50 eurov. Poleg tega v zakonu, kot pravilno opozarja vlagatelj, ni določila iz drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24/EU, ki določa, da ponudnika ni več mogoče izločiti iz postopka oddaje javnega naročila, »... ko gospodarski subjekt izpolni svoje obveznosti s plačilom dolgovanih davkov ali prispevkov za socialno varnost, po potrebi skupaj z morebitnimi obračunanimi obrestmi ali globami, ali s sklenitvijo zavezujočega dogovora o takem plačilu«.

Drugi odstavek 75. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik iz sodelovanja v postopku javnega naročanja izključiti tudi gospodarski subjekt, če pri preverjanju v skladu s 77., 79. in 80. členom tega zakona ugotovi, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež, ali predpisi države naročnika, če vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti na dan oddaje ponudbe ali prijave znaša 50 eurov ali več. Šteje se, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega stavka tudi, če na dan oddaje ponudbe ali prijave ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje ponudbe ali prijave.

Naročnik je razlog za izključitev, ki temelji na drugem odstavku 75. člena ZJN-3, v identičnem besedilu določil v točki P2 točke 2.1 (Razlogi za izključitev) poglavja 2 (Pogoji za udeležbo) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Zapisal je tudi, da mora naveden pogoj izpolnjevati vsak gospodarski subjekt, ki bo udeležen pri izvedbi javnega naročila, kot dokazilo, da imajo poravnane vse obveznosti v zvezi s plačilom davkov in prispevkov za socialno varnost, ki presegajo 50 EUR, pa so morali ponudniki predložiti izpolnjen ESPD obrazec (poglavje Del III: Razlogi za izključitev, oddelek B: razlogi, povezani s plačilom davkov in prispevkov za socialno varnost).

Evropske direktive o javnem naročanju so možnost sodelovanja ponudnikov kljub obstoju razloga za njihovo izključitev enotno uredile leta 2014. S pomočjo teh pravil se lahko gospodarski subjekt izogne izključitvi iz postopka, če je sposoben dokazati, da je izvedel ustrezne ukrepe za odpravo kršitev in za preprečitev morebitnih novih kršitev.

Direktiva 2014/24EU je »popravni mehanizem« uredila v šestem in sedmem odstavku 57. člena. Kot že izhaja iz te obrazložitve, 57. člen (Razlogi za izključitev) določa razloge za obvezno in diskrecijsko izključitev ponudnikov iz postopkov oddaje javnih naročil, hkrati pa tudi določa, da

ponudnik ne more biti izključen iz postopka, če dokaže, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju razloga za izključitev. Ponudnik mora dokazati, da je izvedel ustrezne ukrepe za sanacijo svojega položaja. Naročnik mora torej ponudniku omogočiti, da predloži dokaze o popravni ukrepih, ki jih je izvedel za ponovno pridobitev zaupanja. V skladu z direktivo popravni mehanizem ni dovoljen le v primeru, ko je gospodarski subjekt s pravnomočno sodbo izključen iz sodelovanja v postopkih javnega naročanja ali podeljevanja koncesije.

Pravila iz drugega odstavka 57. člena direktive se nanašajo na primere, ko je za posameznega ponudnika ugotovljeno, da je kršil obveznost plačevanja davkov ali prispevkov za socialno varnost. Navedena kršitev ima lahko naravo obveznega izločitvenega razloga (če je bila kršitev ugotovljena s pravnomočno sodno ali upravno odločbo) ali pa diskrecijskega izločitvenega razloga (če naročniki na kakršenkoli ustrezen način dokažejo, da gospodarski subjekt krši obveznost plačevanja davkov ali prispevkov, oziroma lahko izključitev gospodarskega subjekta od njih zahtevajo države članice). Vendar pa v skladu s pravili Direktive 2014/24EU v obeh primerih velja, kot že izhaja iz te obrazložitve, da ponudnika iz tega razloga ni mogoče več izločiti iz postopka oddaje javnega naročila, »... ko gospodarski subjekt izpolni svoje obveznosti s plačilom dolgovanih davkov ali prispevkov za socialno varnost, po potrebi skupaj z morebitnimi obračunanimi obrestmi ali globami, ali s sklenitvijo zavezujočega dogovora o takem plačilu«. V tem primeru gre torej za posebno obliko popravnega ukrepa, ki je predpisan neposredno z direktivo.

Ker gre pri uporabi pravil o popravni mehanizmu za pravico, ki temelji neposredno na določbah evropskih direktiv o javnem naročanju, za njeno izvrševanje ni potrebno nobeno posebno dovoljenje v nacionalni zakonodaji. Takšne pravice gospodarskim subjektom torej ni mogoče omejiti (razen v zgoraj opisanem primeru), temveč je država dolžna zagotoviti pogoje za njeno izvajanje v skladu z evropskim pravom.

Ob upoštevanju, da je določba iz drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24EU, kot navaja tudi vlagatelj, v tem delu brezpogojna ter dovolj jasna in točna, da se je mogoče na njo neposredno sklicevati (načelo neposrednega vertikalnega učinka direktiv v vertikalnih razmerjih) in ob upoštevanju, da je imel vlagatelj, o čemer med strankama ni spora in ni predmet zahtevka za revizijo, vse dolgovane zneske v zvezi s plačilom davkov in prispevkov za socialno varnost na dan poteka roka za oddajo ponudb v celoti poravnane, je Državna revizijska komisija vlagateljevim očitkom sledila in razveljavila izpodbijano odločitev. S tem pa je postal vlagatelj predlog, naj se v zvezi neposredno uporabo določbe iz drugega odstavka 57. člena Direktive 2014/24EU Sodišču EU zastavi vprašanje za predhodno odločanje, brezpredmeten.

Na podlagi navedenega je Državna revizijska komisija razveljavila odločitev naročnika, kot je razvidna iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. JNV-0010/2022-S-POG-STO.

Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Vlagatelj je zahteval povrnitev stroškov v višini plačane takse (7.320,00 EUR).

Državna revizijska komisija je vlagatelju kot potrebne stroške priznala priglašene stroške v celoti. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti 7.320,00 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
Nina Velkavrh, univ. dipl. prav.
članica Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- naročnik.

Vložiti:

- v spis zadeve.